

יוסף - תודעת השליחות | הרב אליעזר קשתניאל

¹פרשת ויגש - פרעה אומר לאחים שיבואו למצרים וייהנו מכל טוב הארץ. הוא גם נותן להם עגלות לדרך. לכאורה אי אפשר לבקש יותר מזה. פתאום יוסף עושה משהו נוסף. שולח לאביו באופן אישי 10 חמורים נושאים מטוב מצרים ו 10 אתונות נושאות בר לחם ומזון. מה יוסף הוסיף שם? מה היה חסר? מה נשאו עשרת החמורים? אומר רש"י שיוסף שלח יין ישן נושן שדעת זקנים נוחה הימנו. דעה אחרת אומרת שהוא שלח לו פול גרוס. למה צריך את כל זה בנוסף למה שכבר נשלח?

המוטיב המרכזי אצל יוסף זו השליחות. בהתחלה הוא נשלח לראות את שלום אחיו. השליחות של אבא שלו לא הסתיימה מבחינתו. הוא נשלח לדאוג לשלום אחיו ולזה הוא דואג עכשיו. כשהוא מתוודע אליהם הוא אומר להם שלא יתעצבו ולא יכעסו על עצמם כי הקב"ה שלח אותם למחייה. הוא לא עצוב ולא דורש נקמה. הוא בשליחות. הוא רוצה לחזק את השלום. כולם ערבים לכולם ודואגים לאבא שלהם. גם בסוף פרשת ויחי אחרי שיעקב נפטר יוסף שוב דואג להרגיע את האחים שאין בליבו עליהם שום דבר. אדם שנמצא בתודעת שליחות צריך לנצח כל הזמן את הקנאה. ברגע שאדם כוזב לרגע אחד את השליחות, אז הוא מתחיל להסתכל לצדדים. צריך לדעת שלכל אחד יש תפקיד בעולם. לכל אחד סיפור החיים שלו. יוסף מלא אהבה לבנימין ולא מקנא בו בכלל. נותן לו המון בגדים.

מלאכים מבצעים את תפקידם בלבד והם לא יכולים להתקדם. הרמב"ם אומר שיש אצלם 10 מדרגות ואין שום קנאה אצלם בכלל. הם תמיד בשליחות. יוסף חי בתודעת שליחות. הוא נשלח להחיות עם רב. הוא לא רק מסתכל על עצמו כשליח אלא מסתכל גם על האחרים ורואה את השליחות שלהם. הקב"ה עושה את שליחותו בכל דבר בעולם. יוסף חי בשלום עם עצמו ועם הסובבים אותו.

יוסף עושה זאת בחכמה ורואה את הנולד. הוא אומר להם לא לרגוז בדרך. לא לריב. יעקב יכול היה לזרוק את בניו לאחר שגילו לו את האמת על יוסף. לכן יוסף שולח לו משהו מיוחד. מסביר המהר"ל שיוסף שלח פה מסר. 10 האחים היו חמורים. לחמור אין מושג מה הוא סוחב ומה מעמיסים עליו. לקב"ה יש תכניות ישנות וסודיות. יין ישן נושן. האחים לא ידעו מה הם עושים. הם כלי בידי התכנית האלוקית. יוסף נשלח מכח אותה עצה עמוקה. זו החלטה אלוקית מימי אברהם אבינו. יוסף אומר שהאחים היו שליחים ועוד בלי שידעו בכלל שהם כאלה. יעקב יודע לכעוס על שמעון ולוי ויוסף רצה למנוע את הכעס של אביו על כל האחים. המלב"ם מסביר שאמנם לאחים יש אחריות אבל היא מועטה כי הייתה פה גזירה משמים שכך הכל יתגלגל. יש הרבה דברים בחיים שאין לנו בחירה בהם.

לפי הפירוש השני החמורים נשאו פול גרוס. יוסף בעצם אמר לאביו שאמנם עכשיו יהיה טוב אבל אנחנו יודעים מאברהם אבינו שתהיה אחר כך תקופה מאוד קשה. כדי להתכונן טוב למגרסה הזו עדיף לעשות בלי כעס על האחים ושיעקב יירד עם כולם למצרים. יוסף מגיע למבט הכללי הזה רק בזכות תודעת השליחות בה הוא חי כל הזמן.

יעקב מתאושש רק אחרי שהוא ראה את העגלות שנשלחו אליו. המסר מיוסף הוא שהם עסקו בפרשת עגלה ערופה. בפרשה זו לא יודעים מי היכה את החלל. יוסף מבקש מיעקב שישאיר את הכל סתום ולא יעשה תחקיר מי גרם לכל המצב הזה. שיניח להכל ושתהיה כפרה לעם ישראל לקראת השנים הקשות במצרים. רק אז חזרה ליעקב רוחו, רוח הקודש. הקב"ה מתגלה ליעקב בלילה בדרך למצרים ואומר לו ללכת עם המבט של

¹ שוכתב דניאל פטליס – טבת תשפ

יוסף. לכן ביציאה ממצרים לוקחים את הארון של יוסף והוא מלווה אותם עד סוף הכיבוש בארץ. מי שרוצה לעבור את הדרך בצורה נכונה חייב להיות כל הזמן בתודעת שליחות.